

De poc

Dels diversos mots quantitatius —*quant, molt, poc, més, menys, tant, etc.*—, els únics als quals el Diccionari Fabra atribueix també valor temporal, volem dir, que denoten per ells mateixos quantitat de temps (sense menció explícita del substantiu *temps*) són *poc* i *tant*, els quals, doncs, segons el Diccionari, equivalen a *poc temps* i *tant temps*. Cal afegir-hi que, pel que fa a *gaire*, indica que *abans de gaire* equival a *dins de poc temps*. En realitat, però, es pot dir que tots els mots quantitatius poden expressar un cert valor temporal, almenys en una manera anàloga a *tant*. De tots ells, el que es pot usar amb aquesta idea de temps d'una manera més marcada és sens dubte *poc*.

Si el Diccionari Fabra diu que *tant* equival —en una de les seves accepcions— a *tant temps* és perquè en lloc de *Fa tant temps* podem dir també, simplement, *Fa tant*. El seu exemple complet és *Quant fa d'abò?* —*Fa tant, que ja no trobaries ningú d'aquell temps*. Hi podem observar fàcilment, en la frase introductòria, que *quant* equival també a *quant temps* i, de fet, al mot «quant» trobem l'exemple *¿Quant (temps) fa que és fora?*, amb el mot *temps* entre parèntesis, que confirma aquesta equivalència. I creiem que es podria establir una equivalència anàloga en el cas dels altres quantitatius, és a dir, que les frases *Fa molt temps, Fa més temps, Fa menys temps, Fa bastant temps, No fa gaire*

temps, Fa massa temps, etc., es podrien reduir, respectivament, a *Fa molt, Fa més, Fa menys, Fa bastant, No fa gaire, Fa massa*. Amb verbs que expressen més clarament que *fer* (usat impersonalment) la idea de temps, com *durar, trigar, tardar, etc.*, s'usen encara més habitualment amb el simple quantitatiu: *Va durar molt per Va durar molt temps, Va trigar més per Va trigar més temps, etc.*

Amb els verbs indicats, *poc* es comporta igual que els altres quantitatius. Però precedit de la preposició *de*, és a dir, formant la locució *de poc*, intervé, amb valor temporal, en una fraseologia més àmplia, possibilitat que és només indicada pel Fabra, i per la Gran Enciclopèdia que, en aquest punt, el segueix, per un simple exemple: *És de poc que l'han fet director*. Com que tant el Fabra com l'Enciclopèdia indiquen, d'altra banda, que la locució *de poc* significa «indicant que ha faltat poc perquè una cosa tingués lloc», importa de posar en relleu el valor anteriorment indicat —temporal— d'aquesta locució, el qual trobem profusament usat en d'altres articles del mateix Fabra: *El qui ha abraçat de poc una religió* («neòfit»), *Anunci d'alguna cosa esdevinguda de poc...* («notícia»), *Aparegut de poc* («nou»), *Que és de poc alguna cosa; nat, fet, de poc* («novell»).